

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Kf.700.319/2024/4.

A felperes: (felperes neve)
(címe)

A felperes képviselője: (érdekképviselői szerv neve)
(kamarai jogtanácsos neve)
(címe)

Az alperes: (alperes neve)
(címe)

Az alperes képviselője: (kamarai jogtanácsos 2 neve)

A per tárgya: illetménnyel kapcsolatos közszolgálati
jogviszonyból eredő megbízási díj

A fellebbezéssel támadott

határozat: Győri Törvényszék
5.K.700.149/2024/7.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes, 5.K.700.149/2024/8.

Í t é l e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25 000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 85 804 (nyolcvanötezer-nyolcszáznégyszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. április 1.-2022. május 31. közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként, a (település 1 neve)-i Rendőrkapitányságon teljesített szolgálatot körzeti megbízott beosztásban. Szolgálatteljesítési helye (település 2 neve) település volt. A felperes a perbeli időszakban beosztásához nem tartozóan munkáltatói utasításra ellátta a járőri beosztás feladatait, járőrszolgálatot, átkíséréseket, őrzéseket, kísérőőri beosztás feladatait, rendezvénybiztosításokat, csapatszolgálati feladatokat, határszolgálatot. A szolgálati panaszát – amelyben az illetményalap 75 %-ának megfelelő mértékű megbízási díj megfizetését kérte a perbeli időszakra, az általa elvégzett többletfeladatokra figyelemmel, az alperes (X) számú határozatával elutasította, arra hivatkozva, hogy a szolgálati panaszban nincsenek arra vonatkozó konkrétumok, hogy panaszos pontosan mikor, hány alkalommal és milyen a beosztásához nem tartozó feladatot látott el.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében 1 101 544 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a-b) és c) pontjait jelölte meg. Perköltségigényét a pertárgyérték 5 %-át kitevő jogtanácsosi munkadíjban határozta meg.

[3] Keresetében a szolgálati panaszában előadottakat azzal a kiegészítéssel tartotta fenn, hogy az alperes a szolgálati panaszt elutasító határozatában elismerte, hogy a felperes ellátott a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatokat is, azonban az alperesi álláspont szerint ez naptári évenként 21 szolgálati napot érintően jogszerű.

[4] Álláspontja szerint a szolgálati panaszában egyértelmű tényállításokat tett atekintetben, hogy rendszeresen látott el többletfeladatként járőr szolgálatot, álló ellenőrzéseket, közlekedésrendészeti, közrendvédelmi és bűnügyi akciókat, átkíséréseket,

határrendészeti feladatokat és kísézői beosztás feladatait. Keresetlevele mellékleteként részletes kimutatást csatolt többletfadatairól, továbbá utalt a KMB szabályzat 22. pontjára, mely szerint legfeljebb egy hónapos időtartamra és nem külön-külön szolgálati naponként számított időtartamra van lehetőség a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonásra. Állítása szerint a szolgálati panaszt elutasító határozat nem vitatta azt a tényállítást sem, hogy a járőr szolgálata idején más járőrt, illetve járőr párt nem osztottak be azonos illetékességi területre. Ezen túlmenően hivatkozott a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletére. Hivatkozása szerint a járőrszabályzat és a KMB Szabályzat alapján a körzeti megbízotti és a járőri feladatok döntően különbözőek, elhatárolhatók, a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását.

[5] Az igényelt megbízási díj mértékét az általa ellátott többletfeladatokkal arányosan határozta meg.

[6] Az alperes védiratában elsődlegesen a kereset elutasítását kérte annak megalapozatlansága miatt, másodlagosan a megbízási díj mértékének az illetményalap 50 %-os megállapítását kérte. A szolgálati panaszt elutasító határozat indokolásában foglaltakat fenntartotta azzal a kiegészítéssel, hogy a felperes eseti jelleggel látott el a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatokat. Állítása szerint a felperes által megjelölt többletfeladatok eseti és nem rendszeres jellegű feladatellátásnak tekinthetők. Az ellátott járőrfeladatok nem jelenthettek valódi többletmunkát, mivel a felperes felelőssége nem volt magasabb szintű, mint az alap munkaköri feladatai. Kitért arra, hogy a járőri munkaköri leírások túlnyomó részben azonosak a körzeti megbízott munkaköri leírásában foglaltakkal, a KMB Szabályzat jelentős átfedést mutat a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat 3. és 4. fejezetében foglaltakkal. Állítása szerint a fokozott ellenőrzés feladat során a különleges jogrend elrendelésével, illetve a csapatszolgálati tevékenység végrehajtásával a KMB Szabályzat 21. b), c) és e) alpontja alapján a felperes a működési körzetéből jogszerűen került elvonásra. Véleménye szerint a felperes által ténylegesen végrehajtott feladatok nem jelentettek a számára jelentős többletterhelést, így amennyiben a jogalap megállna, akkor is legfeljebb a felperest a rendvédelmi illetményalap 50 %-a illethetné meg.

A mintaper

[7] Az elsőfokú bíróság 5.K.700.473/2023/4. számú végzésével az eljárást az 5.K.701.208/2022. számú eljárás jogerősen befejező határozat meghozataláig felfüggesztette. A mintaperben a Győri Törvényszék 5.K.701.208/2022/10. szám alatt ítéletet hozott, melyben a felperes keresetének helyt adott. A mintaperben hozott ítélet ellen az alperes fellebbezett, a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.436/2023/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az ítéltábla ítéletének indoklásában rögzítette, az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetéseivel és érdemi döntésével az ítéltábla egyetértett. Az ítéltábla indoklásában kitért arra is, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest 1 101 544 forint és késedelmi kamatai, valamint perköltség felperes részére való megfizetésére, rendelkezett továbbá a feljegyzett illeték tekintetében .

[9] Határozatának indoklásában rámutatott a mintaperben a bíróság jogerős ítéletet hozott, jelen per a mintapertől jogi és ténybeli szempontból nem különbözik, ezért ítéletének jogalapját a mintaper eredményét alapul véve a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 21., 22., 26. pontjai alapján a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését bírálta el. Osztotta a felperes által kifejtett jogi álláspontot a többletfeladatok ellátására vonatkozóan, ez ügyben utalt a Kúria korábbi joggyakorlatára, mely szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott szempontok konjunktívak, illetve ha a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult. Hangsúlyozta, az alperes maga sem vitatta, hogy a felperes a kereset(település 2 neve) mellékletéhez csatolt kimutatás szerinti mértékben látott el a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatokat, munkáltatói beosztásra. A felperes nem vitásan körzeti megbízott beosztású volt, a munkáltató utasításával e beosztás keretein belül határozhatta volna meg a munkaköri feladatait.

[10] Megállapította, hogy a felperes körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó, az állománytábla szerint más munkakörbe tartozó feladatok ellátásáért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra jogosult, a megbízási díj havi összegét a kereset szerint az illetményalap 75 %-ában állapította meg, mivel az arányban állt az elvégzett többletfeladatokkal.

[11] Alaptalannak találta az alperes különleges jogrenddel kapcsolatos hivatkozását, ezzel összefüggésben utalt a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére. Az elsőfokú bíróság útiköltségről a felperes javára nem döntött, mivel az ügyben tárgyalást nem tartott, ahol a felperesi képviselőnek meg kellett volna jelennie.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, a jogalap mellett annak összegszerűségét is vitatva.

[13] Elsődleges kérelme szerint az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a marasztalás összegének leszállítását és a megbízási díj illetményalap 50 %-os mértékre való csökkentését kérte. Perköltségigényét az IM rendelet szerint terjesztette elő. Megsértett jogszabályként – tartalma szerint – a Hszt. 71. § (1) bekezdés és (5) bekezdés, valamint a KMB és a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat téves értelmezését jelölte meg. A védiratában általa kifejtetteket változatlanul fenntartotta és kiemelte a KMB Szabályzat V. fejezete és IV. fejezet 37. pontja szerint a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70 %-ában köteles a közterületi tevékenység ellátására, ezen felül pedig a felperes munkaköri leírása is rögzíti, hogy a munkavégzésének helye (település 1 neve)-i Rendőrkapitányság területe. Véleménye szerint összességében

megállapítható, hogy a járőr járőrszolgálati feladatok beilleszthetők a körzeti megbízotti beosztást ellátók feladatrendszerébe, így azok kifejtése nem jár többletvekenységgel. Az a körülmény, hogy a felperes nem a működési körzetében látta el szolgálati feladatait nem generál többletfeladatokat, így nem adhat alapot megbízási díj megállapítására. A felperes működési körzetéből történő eseti jellegű elvonás a fokozott ellenőrzés, a különleges jogrend elrendelésével összefüggésben a KMB Szabályzat 21. b), c) alpontja alapján jogszerű volt. A felperes követelése egyébként összecszerülésében is eltúlzott, az legfeljebb az illetményalap 50 %-a mértékben lehetne megalapozott. Vitatta a felperes útiköltség igényét is.

[14] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, illetve annak indokai nem relevánsak, vagy nem vitatottak. Mértékadónak tekintette a Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú ítéletét, amely hasonló tényállás mellett született. Kiemelte a KMB Szabályzat 25. pontja szerint a körzeti megbízott kíséresi feladatokra nem vehető igénybe, a körzeti megbízotti és járőr feladatok pedig elválnak egymástól, a munkáltató viszont csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. Ismételten hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normál esetben párhuzamosan hajtják végre, tehát a körzeti megbízott és a járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen. Az alperes különleges jogrendre való hivatkozása téves és okszerűtlen, illetve a Kúria Kfv.VII.41.156/2021/4. számú ítélete jogkérdésben már állást foglalt, amely szerint a különleges jogrend időszakára is jogosult a felperes megbízási díjra. Az összecszerülés tekintetében hangsúlyozta, azok ténylegesen komoly többletterhet jelentettek a felperes több különböző típusú feladatot látott el, illetve a többletfeladatok időben is jelentős terjedelműek voltak.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak indokai

[15] A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

[16] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az alperes fellebbezésében a megbízási díj jogalapjában és összecszerülésében is vitatta az elsőfokú ítéletet. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésében állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló adatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetés és érdemi döntése is helytálló, azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki:

[17] A jogalap vitatása körében az ítéltábla rámutat, hogy az elsőfokú bíróság eljárását a Győri Törvényszék 5.K.701.208/2022. számú mintaper eredménye szerint folytatta le, mivel az előtte fekvő ügy e mintapertől – az 5.K.700.473/2023/4. számú eljárást felfüggesztő végzés fellebbezés hiányában történő jogerőre emelkedésére tekintettel – a felek által sem vitatottan sem jogi, sem ténybeli szempontból nem különbözött. A perben elbírálandó jogkérdés tárgyában a Fővárosi Ítéltábla a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja

alkalmazhatósága tekintetében egyetértett a Győri Törvényszék jogi álláspontjával. A fentiekre figyelemmel az ítéltáblának azt kellett vizsgálnia, hogy a mintaper keretében hozott ítéletnek mennyiben van kötőereje a fellebbezési eljárásban. E körben a Kúria a Kf.III.45.033/2022/6. számon született mintaperben meghozott ítéletének indoklásában az alábbiakat rögzítette: „A Kp. a mintaperben hozott ítélet kötőerejéről kifejezetten nem rendelkezik. A Kp. 33. § (2) bekezdésében szereplő rendelkezésből, – mely szerint amennyiben a mintaperhez képest tény és jogbeli azonosság van a mintaper után elbírálásra kerülő jogvitánál a közigazgatási bíróság azt a mintaper eredménye szerint tárgyaláson kívül bírálhatja el – a Kúria szerint az következik, hogy a mintaperben hozott ítélet főszabály szerint – tény- és jogbeli azonosság esetén – a közigazgatási perben eljáró bíróságot köti. A mintaper, mint jogintézmény célja is aligha fogható meg másban, mint hogy mintául szolgál az azonos ténybeli és jogi megítélésű ügyek eldöntésében.

[18] Az ítéltábla a fent leírtakra tekintettel a fellebbezési eljárásra – e körben a megbízási díj jogalapjára – vonatkozóan hangsúlyozza, hogy a mintaperben hozott jogerős döntés a mintapertől jogi és ténybeli szempontból nem különböző közigazgatási perben a másodfokú bíróságot is köti (hasonlóan: Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.143/2023/5.).

[19] Az alperes az első- és a másodfokú eljárásban nem vitatta jelen ügy mintaperhez való ténybeli és jogi azonosságát, nem tett előadást arra vonatkozóan, hogy a mintapertől eltérés mutatkozik, melyre tekintettel a ténybeli és jogi azonosságot fennállónak kellett tekinteni. Az alperes fellebbezésében – a jogalap körében nem kifogásolt olyan tényállási kérdést sem, amelyet az elsőfokú bíróság a mintaperben foglaltaktól tévesen értékelt, avagy a mintaperben vizsgált jogkérdéstől eltérően és megalapozatlanul hibásan vett figyelembe, e körben tanúsított jogsértésre sem hivatkozott. Mindezek következményeként az ítéltábla a megbízási díj jogalapját érintő mintaperben rögzített jogértelmezést jelen perre is irányadónak tekintette. Ebből következően a másodfokú bíróságnak nem volt lehetősége arra, hogy az alperes megbízási díj jogalapját érintő vitatását ebben a körben értékelhesse, az állított jogszabálysértést érdemben vizsgálhassa. Megjegyzi ugyanakkor az ítéltábla az elsőfokú bíróság jogi indoklásában kifejtettekkel mindenben egyetért.

[20] A megbízási díj összecszerúsége körében az alperes az elsőfokú bíróság tényállás tisztázási és értékelési, mérlegelési, valamint indoklási tevékenységét kívánta támadni, azonban a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt kógens előírásnak megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése nélkül. Ez okból az ítéltábla – a fellebbezés tartalmának megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése hiányában – kizárólag az alperes által felhívott anyagi jogi rendelkezésekre, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és a 71. § (5) bekezdésére tekintettel vizsgálhatta, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította-e meg a megbízási díj összegét. Azt azonban az alperes nem fejtette ki, hogy az általa előadottak ezen jogszabályi rendelkezések tükrében miként támasztják alá, hogy a megbízási díj összegének meghatározása jogszabálysértő módon történt. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37780/2020/5.). Helyesen utalt ezért az elsőfokú bíróság arra, hogy az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározása a megbízási díj mértékére jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, ezért az ítéltábla a másodlagos fellebbezési kérelmet sem találta megalapozottnak. Mindezek alapján a Fővárosi

Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perveztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseire figyelemmel állapított meg. A fellebbezési illeték az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított alperes teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad. Megjegyzi az ítéltábla, az elsőfokú bíróság útiköltséget nem állapított meg a felperes javára az elsőfokú perköltség részeként, így az alperes fellebbezése e körben eleve alaptalan volt.

[21] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[22] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Szeged, 2025. március 6.

Dr. Bálint Attila s.k.
s.k.

Dr. Telegdy Gergely s.k. Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró